

בש"פ 4342/21 - מדינת ישראל נגד עמית פוגל, יהושע שוקי רבי, זלמן שלמה ניאמצ'יק, מרדכי יאיר חסין, יהושע שוקי רבי, מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4342/21

בש"פ 4893/21

בש"פ 5080/21

לפני:

כבוד השופט א' שטיין

המבקשת בבש"פ 4342/21
ובבש"פ 5080/21:

מדינת ישראל

נגד

המשיבים בבש"פ 4342/21:

1. עמית פוגל
2. יהושע שוקי רבי
3. זלמן שלמה ניאמצ'יק

המשיבים בבש"פ 5080/21:

מרדכי יאיר חסין

העורר בבש"פ 4893/21:

יהושע שוקי רבי

נגד

המשיבה בבש"פ 4893/21:

מדינת ישראל

בקשה ארבע-עשרה להארכת מעצרו של המשיב 2
בבש"פ 4342/21 ושל המשיב בבש"פ 5080/21
ובקשה חמש-עשרה להארכת מעצרו של המשיב 3
בבש"פ 4342/21 בפיקוח אלקטרוני, לפי סעיף 62
לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996; ערר לפי סעיף 53(א) לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996,
על החלטה שניתנה ביום 22.6.2021 על ידי בית
המשפט המחוזי תל אביב-יפו (השופט א' הימן) במ"ת
48950-08-16

עו"ד קרן רוט

בשם מדינת ישראל:

בשם המשיב 2 בבש"פ 4342/21
והעורר בבש"פ 4893/21

בשם המשיב 3 בבש"פ 4342/21
ובשם המשיב בבש"פ 5080/21

החלטה

בעניינו של המשיב בבש"פ 5080/21, מרדכי יאיר חסין

1. לפניי בקשה ארבע-עשרה להארכת מעצרו של המשיב בבש"פ 5080/21, מר מרדכי יאיר חסין (להלן: חסין) למשך 150 ימים החל מיום 2.8.2021 או עד למתן פסק דין בתפ"ח (מחוזי ת"א) 48914-08-16 (להלן: התיק העיקרי), לפי המוקדם - זאת, בהתאם לאמור בסעיף 62(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).
2. בגדרו של התיק העיקרי הוגש כתב אישום המייחס לחסין - בפועלו בעצמו ובצוותא חדא עם אחרים - שורה של עבירות מפליגות בחומרתן, אשר כוללות קשירת קשר ושותפות למעשה רצח; קשירת קשר לביצוע רצח בשני מקרים נוספים, שאחד מהם הסתיים ברציחת הקורבן המיועד, בכוונה תחילה; סיוע לאחר מעשה רצח; ניסיון ייצור נשק (מכונית תופת); והחזקת נשק (רובה סער מסוג M16, אקדח תופי עם משתיק קול, 283 כדורי נשק, שתי אצבעות חבלה ושלושה רימוני יד). נטען, כי עבירות אלה בוצעו על רקע של יריבות רצחנית בין שתי חברות עברייניות אשר פעלו באזור ראשון לציון, וכן כי לחסין היה מעמד בכיר בחבורה אליה הוא השתייך - ואין מחלוקת על כך שהאמור בכתב האישום מאומת בראיות לכאורה, כנדרש לצרכי מעצר עד תום ההליכים.
3. בא-כוחו של חסין הודיעני כי הלה מסכים להארכת מעצרו לתקופה של 90 ימים בלבד, כאמור בסעיף 62(א) לחוק המעצרים. הודעה זו נמסרה מטעמו של חסין אשר השתתף בדיון באמצעות היוועדות חזותית ושמע את הדברים.
4. פרטי הפרשה שבה עסקין נדונו, בין היתר, בהחלטת השופט י' עמית בבש"פ 3707/19 מדינת ישראל נ' פוגל (11.6.2019) (להלן: עניין פוגל), אשר מתארת את ההליך העיקרי - בצדק רב - כמשתייך לעולם של "מגה-תיקים, ג'יגה-תיקים, שמאטרה-תיקים" (שם, פסקה 5). כמו כן ציין השופט עמית - ואף זאת בצדק רב - כי "הסמכות הנתונה לביהמ"ש בסעיף 62(ב) לחוק המעצרים תישמר למקרים חריגים" וכי "הסמכות להאריך מעצר-150 יום נועדה במיוחד למקרים כגון דא, בתיק של ריבוי אישומים ונאשמים, מגה-תיק או טרה-תיק, שברורו כרוך בשמיעת עדים רבים ואין ספור מסמכים מוצגים, וברור לחלוטין שיידרשו מספר רב של ארכות." (ראו שם, פסקה 10).
5. דברים אלה נכתבו כשהתיק העיקרי היה כבן 3 שנים. תיק זה הגיע כעת לגיל 5 וסיומו מי יישרנו. בא-כוחו של חסין ושל העורר בבש"פ 4893/21 (מר יהושע רבי, שהוא גם המשיב 2 בבש"פ 4342/21) מעריכים כי ההליכים

בתיק העיקרי יימשכו עוד כשנתיים לפחות, לנוכח מורכבות התיק ומספר העדים שעוד אמורים להעיד בפני המותב ולהיחקר. זאת, כאשר ההליך העיקרי מתנהל כסדרו, ללא תקלות, ללא משיכות זמן וללא עיכובים בלתי סבירים.

6. בתיק העיקרי חלה התפתחות משמעותית: שני עדי המדינה, א.א. ו-ב.ב., סיימו את מסירת עדותם.

7. סבורני כי התפתחות זו, לצד הימשכותם הצפויה של ההליכים בתיק העיקרי, אשר מתנהל כבר חמש שנים, מחייבים אותנו להדק את הפיקוח השיפוטי על המשך מעצרו של חסין - זאת, כדי שהאיזון בין צרכי ההליכים והאינטרס הציבורי באכיפת הדין הפלילי לבין זכותו של חסין כי הפגיעה בחירותו תצומצם ככל שניתן, כל אימת שהינו חוסה בצילה של חזקת החפות, יעשה מדי תשעים ימים במתכונת הרגילה אשר הותוותה בסעיף 62(א) לחוק המעצרים. הנני רחוק מלסבור כי נקודת האיזון שבקביעתה קא עסקינן תוסט בקרוב לכיוון העברתו של חסין מן הכלא למעצר בפיקוח אלקטרוני, קל וחומר לחלופת מעצר קלה יותר. לנוכח העבירות החמורות והאכזריות שהלה לכאורה ביצע, מסוכנותו בלי ספק מחייבת - בעת הזאת ובחודשים הקרובים - את מעצרו מאחורי סורג ובריא למרות הימשכות ההליכים, הקיימת והצפויה. לצד זאת, באין אופק ברור לסיום ההליכים בתיק העיקרי, אין לי אלא לקבל את טענת הסניגור כי חסין זכאי לביקורת שיפוטית רגילה, שבמסגרתה נשוב ונבחן את נקודת האיזון מדי תשעים יום עד אשר נוכל לחזות אימתי המשפט יסתיים. ללא נתון קריטי זה, ובחלוף חמש שנים לאחר הגשת כתב האישום, אינני רואה הצדקה להארכת מעצר חריגה לתקופה של 150 ימים. כפי שציין השופט עמית בעניין פוגל, הארכת מעצר כאמור אכן נדרשת במגה תיקים מן הסוג שבו עסקינן, אולם דברים אלה - שכאמור נאמרו כשהתיק שלפניי היה בן 3 שנים - אינם יכולים לחול כמות שהם לגבי מגה-תיק שהגיע לגיל 5 מבלי שאפשר לדעת מתי יסתיימו ההליכים המתנהלים בגדרו.

8. בהקשר זה, עלינו לזכור כי האמור בסעיף 62(ב) לחוק המעצרים מהווה חריג לכלל הקבוע בסעיף 62(א) לחוק, אשר קוצב 90 ימים בלבד לכל הארכה והארכה כל אימת שמדובר במעצרו של הנאשם בין כותלי הכלא; וכי האמור בסעיף האחרון הוא עצמו מהווה חריג לכלל בדבר שחרור הנאשם ממעצרו באינהכרעת דין או גזר דין בחלוף תשעה חודשים מאז הגשת כתב האישום, אשר נקבע בסעיף 61(א) לחוק. לפיכך, להפעלתו של סעיף 62(ב) לחוק המעצרים צריך שתהא הצדקה מיוחדת (ראו: בג"ץ 2442/11 שטנגר נ' יו"רהכנסת, פסקאות א-ב לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין (כתוארו אז) (26.6.2013); בש"פ 1002/13 מדינת ישראל נ' שירזי, פסקה 18 (28.2.2013); בש"פ 8520/15 מדינת ישראל נ' בשיתי, פסקה 38 (14.1.2016); וכן בש"פ 2160/16 מדינת ישראל נ' אבורמילה, פסקה 9 (23.3.2016)), ובמקרה דנן הצדקה כאמור איננה בנמצא.

9. סוף דבר: אני מקבל את בקשת המדינה באופן חלקי ומורה על הארכת מעצרו של המשיב בבש"פ 5080/21 למשך 90 ימים החל מיום 2.8.2021 או עד למתן פסק דין בתיק העיקרי, לפי המוקדם.

ניתנה היום, ד' באלול התשפ"א (12.8.2021).

ש ו פ ט